

CHRIS

Dum

Cim 1921-
-1923

Autor,
rum,

quis esto
liber!

Teolog 3043 h

39. VI. 21.

Notandum ex hoc libro

de Melanctone. pag -- 215

quod sit Sacramentarius
de Precepto quod in eam
in nonnullis fuerit 220.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to be organized into several lines.

D. O. M. A. E. C.

Disputatio XIII.

COLLEGII CORPORIS DO-
ctrina Prutenicarum Ecclesiarum,

DE BAPTISMO.

SVB PRÆSIDIO

COELESTINI MISLEN-

tæ, SS. Th. D. eiusdem, ut & Hebr.
lingvæ Profesf. Ordinar. Consistorii
Sambienf. affessoris.

RESPONDENTE

JOACHIMO GLAMBECIO

Neo-Trep. Pom.

*Publicè in Auditorio majori,
Iannar: habenda.*

REGIO MONTI.

Typis Laurentii Segebadii, Anno 1625.

VIRIS

*Magnifico, Reverendis, Clarissimis,
Excellenissimis, Doctissimis*

Dn. GEORGIO MYLIO

SS. Theologiae Profess. in celeberrimâ Regii - Borussorum montis Academia Pub. ; Ecclesiae Cathedralis Cniphovianae pastori fidelis. Consistorii Sambienfis adscriptori dignis. & p. t. Rectori Magnifico.

Dn. M. JOACHIMO BABBATIO,
Ecclesiae Cathedral. Cniphovian: Diacono vigilantissimo.

NEC NON

Amplissimis, Consultissimis, Spectatissimis

Dn. BERNHARDO Fahrenheit Senatori

Dn. REINHOLDO Eggere Sub Reipub. Cniphov: eminentiss.

Dn. CYRIACO Verbandt

Dn. JOHANNI Schimmelpfenning

Dn. PETRO Michel

dictae Reipub. Cniph. Scabinis dignis.

*Dominis Fantoribus ac Promotoribus suis
submissè colendis,*

*Theologicam hanc Disputationem offert &
dedicat Respondens.*

Cim. 1922 (m)

Disputatio XIII.

DE BAPTISMO.

Respondente

JOACHIMO GLAMBECIO.

Idimus præcedenti disputatione, quænam sit natura, indoles, & genuina Sacramentorum in Genere conditio: Nunc ad specialem de Baptismo *Ἐπιστολῆς*, iuvante DEO, nos accingimus, observatâ nobis consuetâ methodo,

I. Sedes huius Loci in Libello nostro repetiti.

Repetitus est hic Articulus I. ex Augusti Confess. artic. IX. qui sic habet: De Baptismo docent (Ecclesie magno consensu) quod sit necessarius ad salutem, quodq; per Baptismum offeratur gratia DEI, & quod pueri sint baptizandi, qui per Baptismum oblato DEO, recipiantur in gratiam DEI. Damnant Anabaptistas, qui improbant Baptismum puerorum, & affirmant pueros sine Baptismo salvos fieri.

Deinde ex Artic. Smalcald. part. 3. Artic. V.

de Baptismo, ubi D. Lutherus de Baptismi negotio hunc in modum differit: Baptismus nihil est aliud, quam verbum DEI, cum merstone in aquam, secundum ipsius institutionem, & mandatum, sive, ut Paulus inquit, lavacrum in verbo; sicut & Augustinus ait: Accedat Verbum ad Elementum, & fit Sacramentum. Quare non sentimus cum Thoma, & Monachis prædicatoribus, seu Dominicanis, qui verbi, & institutionis DEI obliti dicunt: Deum spiritualem virtutem aquæ contulisse, & indidisse, quæ peccatum per aquam abluat. Non etiam facimus cum Scoto, & Minoritis, seu Monachis Franciscanis, qui docent, Baptismo ablui peccatum ex assistentiâ divinæ voluntatis, & hanc abluionem fieri tantum per DEI voluntatem, & minimè per verbum.

De Pedobaptismo docemus: Infantes esse baptizandos. Pertinent enim ad promissam redemptionem per Christum factam. Et Ecclesia debet illis Baptismum, & promissionis illius annunciationem.

Denique ex scriptis B. Lutheri aliis: qualia sunt tres Conciones de Baptismo, & reliqua, quorum mentionem faciunt auctores libelli nostri.

II. Summa articuli de Baptismo, prout ab auctoribus nostris pertrahatur.

Præmissâ Articuli hujus tractationi, necessariâ, de Hæreticorum corruptionibus Sacramen-

cramento antiquitùs ac potissimum circa B. Lutheri, postque eius obitum tempora, intentatis admonitione, & sententiæ orthodoxæ declaratione; De *Baptismo* in specie tum in *Theſi*, tum in *Antitheſi* agendum duxere auctores libelli nostri.

In *Theſi* proponunt 1. In quonam Natura, & essentia Baptismi consistat; quibusque partibus absolvatur? Ubi duo ponuntur. 1. *Externum Elementum*, & 2. *Verbum DEI*, quod elementum aquæ apprehendatur.

2. Quodnam sit *Officium*, & quæ *Efficaciæ* Baptismi? ubi subjungitur assertio; 1. quod *Baptismus sit lavacrum regenerationis* Tit. 3. v. 5. Joh: 3. v. 5. 2. quod nos *mundet & sanctificet*, Ephel: c. 5. v. 26. *justificet & salvet*, Tit. 3. v. 5. 2. additur *determinatio actionis illius supernaturalis*, quæ Christo ut *causæ principali*, ac *primariæ Efficienti* adscribitur; operationem illam per Baptismum ceu medium exercenti ex Rom: 6. v. 3. 4. 1. Pet. 3. v. 21. Gal. 3. v. 27. Deinde ex *Augustin* lib. 6. contra *Donatist*. cap. 28. lib. d. *cataclysmo* cap. 3. & super *Psal*, 105. Denique ex B. Luth. loco antea allegato.

3. Quid de infantibus parentum fidelium, ante Baptismum ex hac vita decedentium sit sentiendum, & quæ consolationes, in casu eiusmodi inopinato opponendæ? ubi allegatur iudicium B. Luth. & *Bugenhagii* in libellis suis consignatum.

In Antithesi taxatur Error Calvinianorum

1. Quod Calviniani actionem DEI separent, ab actione Baptismi, quasi remissio peccatorum. ex parte DEI, non offeratur per actionem Baptismi.

2. Quod fidelium liberi inde ab utero & nativitate sint sancti, vereq; eo ipso membra Christi in regno DEI, & in foedere gratiae. Unde sequitur, quod Baptismo infantes non regenerentur; nec per eum conferantur, & applicentur iis beneficia Christi, ut sunt remissio peccatorum; liberatio à morte, & salus aeterna; sed omnia illa duntaxat significantur.

3. Quod Exorcismus ab actu Baptismi, plane sit repudiandus, idq; propter errorem praecedentem, numero autem secundum. Singulis opponitur refutatio. Primus confutatur in generali de Sacramentis dissertatione. Secundus exploditur argumentis ductis 1. à malo originali, ejusq; tyrannide, Joh:3.v.6. 2. à necessitate Baptismi ibid.v.5. 3. à conditione regni DEI, & regni Diaboli 2.Cor.6.p.14. 4. à testimonio Davidis Psal.51.v.6. 5. à testimonio Pauli Eph.2.v.3. 6. à testimonio Augustini lib.2. de peccator. meritis, & Tertulliani. Tertius retunditur ab Exorcismi fine, & usu legitimo, ex Lutheri praefat: in formulam Baptismi in Catechismo; Cypriani lib.4. Epist.7. Augustini. lib.2. de nuptiis & concupiscentia; Nazianz; de Baptismo, &c.

III. Explicatio Theſeos, vel ſententia Orthodoxa.

In Orthodoxæ ſententiæ de Baptiſmo explicacione, brevibus nobis lineolis ſequentia expedienda erunt membra. 1. Vocis Baptiſmi originatio, & evolutio. 2. Definitio. 3. Cauſa. 4. Axiomata Generalia, 5. Adjuncta.

De Primo.

1. Baptiſmus derivatur à Græco βαπτίζω, h. e. *tum* immergere; *tum* aſpergere: utraque ſignificatio in ſacris occurrit paſſim, ac in ſpecie de Sacramento Baptiſmi, Act. 2. v. 41. Heb. 9. v. 3. cap. 10. v. 22. cap. 12. v. 24.

2. Variè capitur 1. latiffimè, & denotatur Baptiſmus doctrinæ 1. Cor. 10. v. 2. ac totius miniſterii Matth. 21. v. 5. Act. 19. v. 3. 2. latius, ac innuitur Baptiſmus Sanguinis tam λύτρον, quàm βαπτίζω: alias dicitur Baptiſma crucis, de quo Matth. 20. v. 23. Mar. 10. v. 38. Luc. 12. v. 50. 3. late, ac vocatur Baptiſma fluminis vel ignis Matth. 3. v. 11. denotatque dona Spiritus S. ſingularia; quale eſt linguarum Act. 1. v. 5. cap. 2. v. 3. cap. 19. v. 5. 4. ſtrictè, ac propriè, ac vocatur Baptiſma fluminis ſeu aquæ, de quo nobis in ſequentibus agendum.

De

De Secundo.

Est autem Baptismus Sacramentum Novi Testamenti, in quo homines in nomine Patris, Filii & Spiritus sancti aqua asperguntur, ut regenerentur & renoventur. Definitio hæc causalis plenius ex evolutione singularum causarum intelligitur.

De Tertio.

1. Causam principalem vel efficientem, datam operam subtrahimus in definitione; memores illius moniti: *Affectio rei generalis non est repetenda in definitione speciei ad evitandam τὸν τὸ λόγῳ*. Diximus autem disputat: præcedenti, Deum esse causam ejusmodi Sacramentorum in Genere, ac in specie Novi Testamenti: utriusque θεὸς ἀνθρώπων Christum Jesum, & quidem immediatam Matth: 28. v. 19. Mar. 16. v. 15.

2. Ministerialis etiam ex præcedenti disputatione peti poterit; quam diximus debere esse 1. in Ecclesia, non extra eam. 2. in ministerio legitime constitutam; atq; hæcenus intelligimus administrationem Baptismi extra necessitatis casum: Hoc verò urgente & imperante, alias personas administrare posse Baptismum, statuimus sequentibus canonibus.

1. Quilibet extra officium Ecclesiasticum constitutus verè Christianus (h. e. in religione rectè institutus) potest in casu necessitatis Baptismum

conferre, sive sit vir, vel masculus; sive foemina. Ubi requiritur 1. ut persona ministrans sit ex Christianorum numero, adeoq; in gremio Ecclesiae constituta: ratione supra habuimus, quia Sacramenta sunt bona Ecclesiae; utique non nisi ab Ecclesiae membris conferri possunt.

2. Indiscriminatim ponitur; ita ut potestas illa administrandi sese ex aequo extendat tum ad viros tum ad foeminas, ex Gal. 3. v. 28. 1. Pet. 3. v. 7. c. 2. v. 9. Quare proscribimus iterum ab hoc actu Paganos, h. e. Turcas, Iudeos, &c. (intelligimus autem Paganos professione.) Hi namq; nec sunt in Ecclesia, quippe non inserti foederi divino per Baptismum; nec per verbum DEI regeniti, nec de Ecclesia. Arcemus insuper Diabolum, quoctunque tandem modo sive ater, sive albus subrepat: sicq; vel scientibus, vel ignorantibus imponat: Quod tamen impossibile fieri; statuere non dubitamus: 1. ob tremendam, ac SS. Trinitatis praesentiam in actu Baptismi rite peragendi: qua cacodæmon fugatur. 2. ob hominum astantium preces, quibus etiam pellitur. 3. ob formulam Baptismi cum pronuntiatione verborum in nomine S. S. Trinitatis: qua perterritur. Jac. 2. v. 19. 4. ob efficaciam Baptismi ac fructum, quo juri Satanæ renunciatur; Baptizatus ex potestate Satanæ, in regnum DEI asseritur, & transferitur. Impossibilem igitur ejusmodi casum ajimus; vel si contigerit ex permissione divina;

Baptismi talis nullitatem; seu lusum merum Diaboli pronunciamus. 1. ob defectum promissionis Efficaciae per Diabolum; 2. ob contrarium Christi ipsius baptizantis *principalis*, & Diaboli *ministrantis* (ex hypothesi) ceuque *aduersus* Dei hostis, perpetuam pugnam; ita ut nulla communio actionis Christo, & Belial intervenire possit, 2. Cor. 6. v. 15. Ergo nec in Baptismo tali. E. Baptisma tale erit profusum irritum, quippe ad quod Christus (qui aliàs per ministros suos principaliter baptizat, ipse usq; sanguis in Baptismo ab omni peccato nos mundat 1. Joh. 1. v. 7.) cum suâ actione hec non concurrat obtinente diabolicâ baptisâ administratione.

2. Canon: *Casu necessitatis urgente, Baptismus ab Hæretico peti potest; in defectu ministerii legitimi, ac sinceræ religioni addisti.*

3. Nomine Hæretici intelligimus ejusmodi, qui tamen non impugnat SS. Trinitatis mysterium, nec formulam Baptismi pervertat; neque insuper ullâ ex parte essentialia Baptismi mutet: Alioquin ubi in aliquod horum impingere deprehensus fuerit Hæreticus, irritum pronunciare non dubitamus talem Baptisum. Uti igitur Baptisum à *Calvinianis*, & *Pontificiis* administratum, pro rato agnoscimus; ideo 1. quod tales Hæretici sint in Ecclesiâ (licet non sint de Ecclesiâ) 2. quod omnia Baptismi *essentialia* retineant; ut uti-
den

dem multa de humanis inventis assuant præ-
fertim Papicolæ: Ita ab *Arriano*, præfertim ap-
pertè religionem suam proficiente (clancula-
riorum enim alia est ratio in officio Ecclesia-
stico constitutorum,) à *Photiniano*, ab *Anaba-
ptistâ* &c. Baptismum nullatenus licet pete-
re: Siquidem hi omnes articulum de Trinitate
S. S. blasphemant; conviciis proscindunt;
sanguinem insuper Christi, quo in Baptismo
abluimur, pedibus conculcant; meritum ad
hæc Christi, in morte, passione, & resurrectio-
ne pro nobis præstitum, penitus evacuant; in
quò tamen Baptismus noster fundatus est, Ro-
man: 6. v. 3. 1. Pet. 3. v. 21. Ac proinde meritò
dubitamus, num Hæretici *Arriani*, *Photinia-
ni*, *Ebionitæ*, &c. sint Ecclesiæ accensendi, vel
adnumerandi: Parùm quippe differunt à Pa-
ganis, & Judæis; si ceremonias & opinionem
de adventu Messix exceperimus: Atque ab eis
Baptismum collatum, cum Baptismo Pagano-
rum æquiparare non dubitamus. Quod si igitur
necessitas summa efflagitarit baptizandi,
haberiq; talium hominum copia possit; potius
à privato Christiano, mare sive fœminâ con-
ferendum esse Baptismum judicamus, quàm
à semipaganis istis petendum.

4. *Materia Baptismi* ex quâ est 1. *Res ter-
restris*, h. e. Elementum externum aquæ visibi-
le, Eph: 5. v. 26. Joh: 1. v. 33. c. 3. v. 5. Act: 16. v. 47.
2. *Res cœlestis* invisibilis,

5. De re terrena, seu Baptismi Materia,
h. e. aquæ Elemento Axiom:

1. Aqua in Baptismo sit 1. vera, 2. naturalis,
3. ac simplicior reliquis.

6. Vera esse jubetur, ne supposititia adhibeatur, quæ aquæ figuram externam quadantenus: non verò formam essentialem præ se ferat: quales sunt liquores & humores varii colorem aquæ representantes.

7. Demde naturalis esse debet, ad differentiam aquæ artificialis, quæ per distillationes ex herbis elici solet, vel arte variâ parari Proinde innuitur aqua fontium, fluminum, stagnorum.

8. Denique jubetur esse simplicior, ac purior reliquis; qualis ex fontibus, & fluminibus hauritur; impurior quæ ex mari & stagnis, præsertim paludinosis; illa igitur his præferenda.

2. Ob qualitatem frigidam, tepidam, & calidam aquæ veritati substantiali nil decedit. Proinde institui poterit sic exigentibus circumstantiis delectus, num aquâ frigidâ, num tepidâ: an verò calidâ quis Baptismum administrari expectat: ubi substantiali parti nil decedit: licet veteres adhibuerunt aquam frigidam.

3. Quicquid genere, vel specie differt ab aquâ Elementari, non potest esse Materia Baptismi. Sic arena, Sal, & id genus arida alia nequeunt esse Baptismi Materia: quia toto genere differunt ab aquâ: Sic Nix, glacies, grando, quia specie diffe-

differunt ab aqua. Elementari. pro Materia Baptismi usurpari nequeunt. Huc referendum. Lixivium, brodium, urina, cerevisia, lac, sudor, &c. Ratio. quia unio Sacramentalis inter hæc, & inter rem cœlestem nullibi est promissa; Ergò nequit esse Baptismi materia. Ubi nec casus necessitatis aliquam admittit exceptionem.

4. Aqua in Baptismo accepit virtutem sanctificandi, ex tactu mundissimæ, sanctissimæq; carnis Christi, & ejusdem Baptismo ad Jordanem; accedente insuper singulari ordinatione, & institutione Christi. Cæterùm illa virtus derivata est ad omnem aquam; non propter continuitatem loci cum aquâ Jordanis; sed propter similitudinem speciei, uti inquit Thomas ex Gregor. Nazianzen. Hieron. August. &c.

9. De Re cœlesti non est eadem omnium Theologorum nostratium sententia. 1. Quidam statuunt verbum Institutionis, tum mandati; tum promissionis. 2. Quidam Spiritum S. ex Joh: 3. v. 5. 3. Quidam S. S. Trinitatem, ex verbis Institutionis Matth: 28. v. 19. 4. Quidam Christi sanguinem ex 1. Joh: 1. v. 7. Heb. 9. v. 22. 5. Quidam denique Christi sanguinem, & Spiritum S. unitim, subalternatè rament.

10. Nos tertiam sententiam amplectimur, asserendo: Rem cœlestem in Baptismo esse Sacro-Sanctam Trinitatem, DEum Patrem, DEum Filium, & DEum Spiritum S. sub quâ reliquæ tres sententiæ comprehendun-

duntur. Siquidem mentione **Filii Dei** intelligitur θεάνθρωπος, vel filius Dei incarnatus; idcirco sanguis Christi nullatenus excluditur à Baptismo: nec potest quidem, quia omnem suam virtutem, & efficaciam habet Baptismus à Christi sanguine 1. Joh: 1. v. 7. ideo quod fundatus sit in morte, & resurrectione Christi, uti supra dictum ex Rom: 6. v. 3. 1. Pet. 3. v. 21.

11. *Materia circa quam, sunt personæ Baptismi capaces: de quibus Axiomata.*

1. *Soli homines sunt baptizandi.* Idq; 1. ex mandato Dei Matth: 28. v. 19. Mar. 16. 2. Apostolorum executione, qui non nisi solis hominibus Baptismum contulêre. 3. ex fine Baptismi, h. e. regeneratione, & mundatione à peccatis, reconciliatione, justificatione, sanctificatione; qui effectus ad solos homines in miseriam prolapsos pertinent. Et sic excluduntur 1. *Monstra.* 2. *res brutæ.* 3. *inanimate,* ut canpanæ, &c.

2. *Omnes Gentes sunt baptizandæ* Matth: 28. v. 19. nam 1. ad quos sese extendit Euangeliæ præconium; ad eos etiam pertinet Baptismus: duo hæc namq; à Christo conjunguntur d. l. Mar: 16. v. 15. Deinde quorum Deus vult salutem seu finem; pro iis etiam instituit salutis media: juxta illud πολυβηλιτον: qui vult finem, vult & suppeditas media. Jam verò Deus vult salutem omnium hominum 1. Tim: 2. v. 4. etiam eorum, qui propriâ culpâ pereunt; uti disput:

disput: 5. probatum, E. pro omnibus instituit
media salutis, in quorum numero est etiam
Baptismus. Porro idem probatur à morte, &
resurrectione Christi, in quibus Baptismus fun-
datur: Jam verò Christus pro omnibus sangui-
nem fudit, Heb. 13. v. 12. pro omnibus mortuus est,
etiam impiis Rom. 5. v. 6. 2. Cor. 5. v. 14. pro omni-
bus gustavit mortem Heb. 2. v. 9. pro omnibus
resurrexit, Rom. 4. v. 24. 1. Cor. 15. v. 4. 2. Cor. 5. v.
5. Insuper id probatur à vindictâ DEI, qui in
contentum Baptismi (ut & aliorum salutis
mediorum) severe animadvertere solet Marc.
16. v. 16. Luc. 7. v. 31. seq.

12. Cæterum sub Gentibus continentur
Masculi & femina (Act. 8. v. 12. c. 16. v. 15.) infan-
tes & adulti: Ubi limitatio necessariò est ad-
denda. Ac quidem quoad adultos: 1. ratione
certi ordinis; ita ut nullus infidelium adultor-
um baptizetur, nisi per Euangelium in Chri-
stianismo fuerit probè informatus: præcedit
namq; in Christi mandato, docete, postea se-
quitur baptizate. 2. ratione modi, ita, ut nullus
craße, & violenter ad Baptismum rapiatur ex
adultis: Deus namq; requirit populam spon-
taneum Psal. 110. v. 3. nec illud compelle intra-
re eousq; extendendum; sed ad externam pe-
dagogiam, & auditum verbi DEI, ac fidei;
non verò ad fidem, & Sacramenta. 3. ratio-
ne qualitatis, ita ut rationis compotes, non ve-
rò amenes, vel furiosi baptizentur. Quoad ina-
fames

fantes, tantum abest, quin excludantur à Baptismo; quippe sub familiis comprehensi in Actis cap. 16. v. 15. 33. cap. 18. v. 8. 1. Cor. 1. v. 14. 16. 2. Promissionis factæ à Deo compotes, & confortes Act. 2. v. 39. 3. à Christo invitati, & vocati Matth. 19. v. 13. Mar. 10. v. 14. Luc. 18. v. 15. 16. 4. malo originali obnoxii, à quo per Baptismum liberandi, caroq; de carne nati Ioh. 3. v. 6. 5. participes regni cœlorum destinati, Luc. 18. v. 16. Mar. 10. v. 14. Matth. 19. v. 14.

13. Ubi vicissim limitatio addenda multiplex. Intelliguntur namque 1. infantes *vel Christianorum*, adeoque hominum ad regnum DEI conversorum; 2. totaliter ex utero in mundum exclusi: oportet namque prius nasci ex toto, quam renasci. 3. vitâ certò præditi, non verò mortui, aut incertò vivi. 4. de quorum baptismo antea collato nil certò constet, v.g. de Expositiis. *Vel Paganorum* eorum, 1. qui in potestatem Christianorum deveniunt; sic namque pars familiæ fidelium evadunt: utut parentes in atheismo perseverent, & tunc iis, licet invitis eripi, & communioni Sanctorum associari debent. 2. qui fœderi divino per Baptismum *inserti*: tunc enim facti Christiani, jus baptizandi infantes Ecclesiasticum adepti sunt, more aliorum Christianorum.

14. Alioquin *Paganorum* parentum professione, libertate adhuc integrâ gaudentium infantes, iis invitis baptizari non debent; nec possunt

possunt ritè, quàm diu sub, & in potestate parentum fuerint; ne hoc pæso sanctum detur canibus *Matth. 7. v. 6.*

15. *Forma Baptismi exprimitur verbis Institutionis Matth. 28. v. 19. h. e. ipsa actione, & administratione Baptismi: de quâ Axiom:*

1. *Actio baptizandi formanda est verbo præfenti: Quale est, baptizo; hoc enim totam actionem Sacramentalem exprimit: Hoc tamen tempus præsens Ecclesia Græca in Imperativum mutavit: baptizetur.*

2. *In actione baptizandi, baptizans & baptizandus distinguitur. Id quod innuit terminus Te: aded ut nemo sibi Baptismum ritè conferre possit; nisi qui duo principia velit confundere.*

3. *In actu Baptismi, DEI, & Ministri actio conjungitur, nequaquam verò separatur: Ratio, quia Minister, non suo; sed DEI nomine baptizat: vel potius DEUS per Ministrum baptizat.*

4. *Actio Baptismi duplici constat requisito. 1. expressâ SS. Trinitatis pronuntiatione; in nomine DEI Patris, Filii, & Spiritus S. 2. aquæ asperstione, juxta formulam institutionis.*

16. *Finalis causa Baptismi est 1. Communis, & 2. Specialis.*

17. *Generalis seu Communis est, ut Baptismus sit signaculum promissionis, verbo annexum,*

xum, imbecillitatis nostræ corroborandę gratiã, Rom. 4. v. 11.

18. *Specialis finis Baptismi Sacramenti est*
1. *Regeneratio*, Joh: 3. v. 5. Tit. 3. 5. 2. *Iustificatio*,
ac omnium peccatorum remissio, tam *originalis*,
quàm *actualium*, non ut amplius non sint; sed
ut non impitentur. Act. 2. v. 38. 3. *Adoptio in*
filios DEI, Ioh. 1. v. 13. Rom. 8. v. 15. Eph. 1. v. 5. Tit.
3. v. 7. 4. *Sanctificatio, & renovatio*, Rom. 6. v. 4.
20. 21. Gal. 6. v. 15. 1. Cor. 6. v. 11. 5. *Salus, & vita*
æterna, Tit. 3. v. 5. 7. 1. Pet. 3. v. 21. 6. *Certitudo fi-*
dei de remissione peccatorum; seu bona con-
scientia erga DEUM, 1. Pet. 3. v. 21. 2. Cor. 1. v.
21. 12.

19. Atque hi fines Baptismi sunt *principales*; *Secundarii* sunt 1. *obediencia nostræ erga DEUM testificatio*; 2. *Signum, nota, & tessera, Ecclesiam ab infidelibus cœcibus distinguens*. 3. *Symbolum communionis sanctorum*.

De Quarto:

ubi *Axiomata de Baptismo* *Generalia*.

1. *Baptismus non est opus humanum; sed institutum verè divinum*. 1. ob *auctorem ipsum DEUM*
2. ob *actionem in ritu baptismi verè divinam*
quippe præsens in eo tota S. S. Trinitas (*in*
cujus nomine administratur) *DEUS Pater* 1. *Pee*

3. v. 21. Tit. 3. v. 5. DEUS Filius Ephel. 5. v. 25. 26.
Rom: 6. v. 3. 1. Pet. 3. v. 21. Gal. 3. v. 27. 29. DEUS
Spiritus S. Joh. 3. v. 5. Tit. 3. v. 5. 3. ob effectum
verè divinum, qualis quidem multiplex modò
circa causam finalem enumeratus fuit.

2. *Baptismus est unus*, Eph. 4. v. 5. tùm spe-
cie, adeò ut *Iohannis Baptista* Baptismus non
sit divisus à Christi baptismo statuendus; sed
unus ac idem tùm specie, quippe non sine Spi-
ritu S. nec sine remissione peccatorum *Ioh. 1.*
v. 32. 33. sed ex Christi institutione *Joh. 1. v. 26. 27.*
30. 32. c. 3. v. 27. unde etiam fructum, & effe-
ctum adeptus, *Ioh. 1. v. 26. 29. 33. 36.* tùm nume-
ro: utut enim pars terrena baptismi numero
multiplicetur pro diversitate locorum: non
tamen ullo modo pars cœlestis, una numero
per omnia permanens, ubi ubi tandem bap-
tismus administratur: neque enim vel tota SS.
Trinitas, vel sanguis Christi, vel Spiritus S.
numero, aut specie multiplicantur. Ergo nec
Baptismus.

3. *Baptismus est ordinariè necessarius ad salu-
tem*, Joh 3 v. 5. Et sic effatum intelligendum.
1. Sub ratione *possibilitatis*, h. e. si haberi possit,
negligi non debet. 2. modo *ordinario*: Hinc
excipiuntur infantes Christianorum paren-
tum, vel in utero extincti, vel morte inopin-
tâ, & repentinâ anteverfi: de quibus benè spe-
randum ob preces piorum parentum, & to-
cius Ecclesiæ: Et hinc DEUS rectè dicitur non

esse alligatus causis secundis, extra quas operari pro beneplacito extraordinariè potest. 3. ad evitandum contemptum, is namq̄ue, non verò privatio Baptismi damnat. 4. extra necessitatis casum.

Porrò necessitas Baptismi emicat ex ipsius sine, & effectis paulò ante enumeratis: ubi etiam vid.

4. *Baptismus est prima porta Gratiæ; primus ad Ecclesiam introitus; janua ad Christianismum: clavis regni cælorum, nec non Christianismi mysteria.* Est namq̄; medium regenerationis, reconciliationis, remissionis peccatorum; adoptionis, renòvationis, sanctificationis; introitus in regnum cælorum, & ad salutem æternam: uti supra dictum. Huc pertinet effectum Cassiodori in cap. 7. Canticor: *Baptismus est fons divinus, quo fideles in novam creaturam regenerantur: Hinc dicitur Baptismus Sacramentum initiationis.*

5. *Baptismus est depositum quoddam preciosissimum omnium honorum salutarium; merito Christi nobis acquistorum.* Nam uti Dn. Chemr. in Harmonia cap 17. scribit: *Quicquid Christus in corpore carnis suæ promeruit, et acquisivit; id omne in Baptismum reposuit; idq̄; ideò, quia Baptismus in morte & resurrectione eius est fundatus.*

6. *Baptismus non est iterandus.* Ratio: uti enim in se numero unus est; ita non nisi semel administrandus uni individuo humano; quippe eius

eius efficacia durat per omnem vitam : neque
enim fœdus ex parte DEI unquam irritum
redditur Rom. 3. v. 3. plures rationes vide in
Exeges. Dn. Mentz. p. 414. seq. Dn. Hutter. Loc. de
Baptism. fol. 649. Intelligimus autem effectum,
de certò, legitime, ac ritè baptizatis, juxta insti-
tutionem divinam : Aliàs de baptizatis à Pa-
ganis, Photinians, Arrians, Antetrinitariis, tene-
mus decisionem Concilii Nicœi ex canon. 19:
Si ab eiusmodi, aliqui homines baptizati, ad Catho-
licam confugiant Ecclesiam, omninò baptizandi sunt;
quem canonem approbavit Concilium Arelan-
tense secundum, cap. 16. in simili casu. Parem
processum teneri oportere asserimus cum iis,
de quorum baptumate certò non constat Ecclesiæ
ut sunt infames exposititii citra certificatio-
nem baptismi collati ac suscepti.

7 *Baptismus est Sacramentum fidei.* 1. ex parte
DEI, qui per hoc Sacramentum in bapti-
zandis ipsisq; aded infantibus fidem ex merâ
gratiâ operari vult. 2. ex parte *infantis* bapti-
zati, qui per baptismum regeneratur, ipsoque
actu fide salvificâ donatur; ac sic in filium, &
hæredem vitæ æternæ cooptatur. 3. ex parte
susceptorum, à quibus professio fidei in ritu ba-
ptizandi exigitur, quæ tum infanti mediante
hoc Sacramento, accedentibus simul Ecclesiæ
precibus communicatur; tum in eâ infans e-
ducandus DEO ac Ecclesiæ votetur.

De Quinto.

ubi de Baptismi *Adjunctis* &
circumstantiis.

I. De tempore duo queri possunt. 1. Quando Baptismus à Christo sit institutus? ubi *responsio* est expedita eorum, qui in tempus ante passionem Christi; baptismi institutionem collocant, post habitum cum Nicodemo colloquium primo anno ministerii inchoati, quo etiam Christus omnium primum templum ingressus esse legitur Johan: c. 2. v. 13. et Mal 3. v. 3. Matth: verò c. 28. v. 19. non tùm primum baptismus institutus; sed *repetitus*, & *confirmatus*. 2. Quonam tempore infantes recens nati baptizandi? Ubi simplex, & salutaris est responsio eorum, qui ocyus baptizandos esse suadent infantes, quàm primum in lucem nati fuerint; nec Baptismum ob periculum inopinatum differendum, judicant. Et *conrà*: quo citius per Baptismum regenerantur, eò certiores etiam de ipsorum salute, parentes esse possunt.

II. De Loco. Etsi Deus in templis manu factis non habitet: attamen Ecclesiam suam in unum convenire vult; cui etiam presentiam suam gratiosam promisit, Matth. 18. v. 20. cap. 28. v. 20. Convenientior itaque locus Baptismo antiquitus destinatus est *templum*, in quo

quo alia sancta ordinariè peragi consueverunt
(ubi casus necessitatis excipitur) præsertim in
congregatione Ecclesiæ, ad quam Sacramen-
ta ordinariè sunt alligata: ita sentiente Conci-
lio Moldensi, Anno 845. cap. 48. Constantinopolitan.
VI. Can. 59. Synodo Colonensi 1549. Can. 15.

III. De *Patrinis*, seu susceptoribus 4. ob-
servanda. 1. Quo tempore cœperint adhiberi?
2. Quodnam eorum officium? 3. Quisnam de-
lectus adhibendus? Quotnam adhibendi? Quo-
ad primum: non obscura deprehenduntur
hujus ritus antiquissimi vestigia apud Diony-
sium lib. d. Hierarchia Ecclesiastica cap. 2. Tertull:
lib. d. baptismo &c. licet de prima origine non
usq; ad eò satis constet.

Quoad secundum. Officium Patrinorum.
1. ut infantes per Patrinos Christo adducan-
tur. 2. ut precibus suis Christo commenden-
tur: sicq; in consortium regni cœlestis co-
optentur. 3. ut infantes post fata parentum,
interueniente curâ patrinorum, in pietatis &
morum fundamentis erudiantur, & honestè
educentur, ita monente B. August: serm. 6. Pasch.
& Dom. 10. post Trin.

Quoad tertium: Delectus Patrinorum sum-
moperè requiritur; ac juxta sequentes Canones
instituitur.

1. *Patrinus esto baptizatus: non baptizatus
però arceatur, juxta cautelam de Consecrat. disti-
4. in baptizate.*

2. *Patrini tenentur esse à parentibus infantis diversi: idque idèd, quia debent succedere Parentibus in gerendâ infantis baptizati curâ.*

3. *Patrini ad annos discretionis pervenientes, ac in pietatis fundamentis probè instructi adhibendi. Quo nomine excluduntur 2. Infantes, 2. amentes, & stolidi, 3. furiosi: tales namq; & id genus alii nihil infanti spondere possunt, nec etiam promissis stare.*

4. *Patrini honestæ, ac inculpate vite; puriorique religioni ex assè addicti eligendi. 1. Debetur namque reverentiâ Sacramento divinitus instituto; ipsiq; DEO in actu tali præsentissimo: qui peccatores contra conscientiam non exaudit, Joh: 9. v. 31. 2. Quia infans debet in eorum disciplinam devenire post parentum facta: qualis verò institutio à beluis & propudiis ejusmodi hominum speranda est? Deinde requiritur Patrinus non modò ipsemet in orthodoxâ religione educatus; verùm etiam eisdem sincerè addictus, ut impòsterùm susceptivum suum, parentis vice in religione orthodoxâ instruendum, ac informandum curet. Hinc Veteres infantibus, in locis ab extraneâ religione suspectis, & periculosis hunc in modum consultum voluere; quò semper patrini doctiores seligerentur. Vid. Dionys. Areopag. lib. de Hier. Eccles. part. 2. c. ult. Augustin. serm. paschali citane, Gratian. de consecrat. dist. 4. cap. V. ante omnia.*

Malè E. liberis suis consulunt; qui in testes baptismatis Pápicolas, vel Calvicianos adhibent; hunc in modum lupis oviculas committentes. Quod si verò finis iste principalis non attendatur; sed testificatio de infantis prognatione ex thoro legitimo, in usus futuros, qui quidem mos plerumque fermè obtinet: ibi Patrini à religione alieni admittuntur: principali tamen pensã habite; bona conscientia adhiberi posse exsortes nostræ religionis; negamus.

Quoad Quartum: Numerus Patrinorum non debet peccare tum in defectu, tum in excessu. In defectu peccat: si præter unicum nullus alius adhibeatur. In excessu peccat numerosã patrinorum copiã, & multitudinẽ; quæ quidem in ditioribus luxum, & fatuitatem; in pauperioribus verò quæstus faciendi finem arguit. Proinde sapientes, & prudentes æstimantur, qui duos aut tres susceptores cooptant, ex consilio DEI Dent. 17. v. 16. c. 19. v. 15. Matth. 18. v. 17. 2. Corinth. 13. v. 2.

IV. Circa Formam Baptismi de sequentibus quæri solet.

**1. De asperstonis modo: utrum tria asper-
sio sit de necessitate? Respondetur, quod sic
de Ecclesiã libertate: temerè tamen non abro-
ganda, tum ob repræsentationem Trium per-
sonarum divinitatis; tum ob antiquam con-
suetudinem, jam à temporibus Hieronymi in**

Ecclesiâ celebratam; uti colligitur ex *com-
mem. super Ephes. 4.*

2. De Signo Crucis: Num in ritu baptismi
adhibendum, & quidem necessarium? Respon-
detur ex *libertate Ecclesiæ*, ad admonendum a-
stantes, & baptizandum, de nullo medio re-
liquo, quo infans ex potestate Satanae eripia-
tur; inq; regnum Christi transferatur; præ-
ter crucem, seu meritum Christi.

3. De Exorcismo: ubi brevibus nostram de-
claramus sententiam; eum esse ritum 1. *adiapho-
ræ* h. e. indifferentem; adeoque in Scriptu-
ris nec mandatum; nec prohibitum. 2. *anti-
quitus* in Ecclesiâ usitatum tempore Tertullia-
ni; Cypriani lib. 4. Epist. 7. circa Ann. 250. Grego-
rii Nazianzeni in Orat. de S. Baptismi lavacro An-
370. Chrysostr. homiliâ de Adam & Evâ; Ambrosii
de Sacram. lib. 1. cap. 5. August. lib. 1. de peccat.
meritis, & remissione cap. 34. lib. 2. de peccat. or-
rig. cap. 40. lib. 6. cont. Julianum, Pelag: cap. 2.
lib. primo de nuptiis & concupiscentia cap. 20.
& lib. 2. cap. 18. cap. 29. circa Annum 380. Opta-
ti Milevitiani in lib. 4. cont. Donat; Gregor. Mag.
lib. de Sacr. 3. Propter usum *Significativum*: in
quibus nempe miseris infans ante Baptismi
usum versetur, ceu iræ filius Eph. 2. v. 3. quodq;
inde non nisi per Baptismum liberetur.

Cæterum de Exorcismo disputat: ult. de
adiaphoris plura monebuntur: de reliquis in-
super *Adjunctis, & Circumstantiis* fusiùs disse-
ren-

rentes alii Theologi videantur Dn. Hutterus p.
x. loc. c. de Baptismo cap. 5. in appendice Dn. Ger-
hard. Tom. loc. Com. de Baptism. Dn. Meiner, in
Collegio de Adiaphoris.

IV. Explicatio Antihæsesos.

Veteres Hæseses nullibi adeo copiosa oc-
currunt, ac quidem circa præsentem locum de
Baptismo; quas jam secuadam tenorem tra-
ctationis nostræ recensēbimus.

Circa causas Baptismi, & quidem I. circa
Materiam erraverunt 1. Manichei, Aquam Ba-
ptismi partem minimè essentialē esse statu-
entes; ideo quod à Diabolo sit creata, refe-
rente B. Augustin. lib. de hæsesib. c. 46. 2. Seleucia-
ni. 3. Hermiani aquam non necessariò debere
adhiberi in Baptismo contendentes, apud Au-
gust. d. l. cap. 59. 4. Iacobitæ, Baptismum igne
perficiebant, inusto baptizandis in fronte cau-
terio, in formâ crucis: quos hodiè Æthiopes
imitantur.

II. Circa Objectum, vel Subjectum 1. Catas-
pbyges, non tantùm vivos; sed etiam mor-
tuos baptizabant apud Augustin. hæseses 26. 2.
Marcionitæ idem fecisse leguntur, perperam,
huc applicantes illud 1. Cor. 15. v. 29. imò nimis
ridiculè: Si quis enim sine Baptismo ex hæ-
vitâ discesserat; infra hujus lectum; alium sed
vivum occultabant: rogabantque postea mor-
tuum: *num vellet baptizari?* pro quo vivus re-
spon-

spondebat; quod sic: baptizabatur inque vivus pro mortuo.

III. Circa Formam 1. Quidam baptizabant in tribus principis; tribus filiis; tribus paracletis, uti habet Can. 49 Apostolorum. 2. Quidam, ut Gnostici baptizabant in nomine ignoti patris omnium; in veritate matris omnium; & in nomine descendens Jesu, &c. 3. Quidam, formam terribili, & monstrosam, fictis in hunc finem peculiaribus vocabulis uti refert Iren. lib. 1. adversus hereses cap. 18. sect. 4. 4. Quidam blasphemam apud Euseb. lib. 7. Histor. Eccles. cap. 8. 5. Arianiani baptizabant in nomine Patris Majoris; filii Minoris, &c. apud Augustin. de heres. cap. 49. 6. Quidam, ut Eunomiani baptizabant non in nomine Trinitatis, sed in mortem Christi apud Socrat. lib. 5. cap. 13. 7. Quidam baptizabant in nomine Patris increati; filii creati; in Spiritus S. sanctificantis, qui à filio creatus sit. 8. Quidam baptizabant formam corruptam: in nomine Patris, per filium, in Spiritu S. apud Theodor. lib. 2. Collectan: & Nicephor lib. 16. cap. 15.

IV. Circa Effectum peccabant 1. Pelagiani, contententes, infantes in baptismo nequam regenerari, nec mundari à peccato ullo; sed ideo, ut simpliciter regnum cœlorum consequantur, alias omnis peccati experies, apud August. lib. de heresibus cap. 88. 2. Messaliani, omnem vim Baptismo derogantes, eamq; soli precatiori adscribentes. 3. Origeniste peccatum

tum duntaxat regi per Baptismum, nequaquam autem fomitem eius minui asserentes.

V. Circa Modum administrandi Baptismum exorbitabant *Marcionite*, contendendo; ter suscipiendum esse baptismum 1. in *etate puerili* propter peccatum originis; 2. & 3. in *adultiore*, apud *Epiphan. Heres. 42.* Huc referendi suo merito *Hemerobaptiste*, Baptismum quotidie reiterare soliti. Ad hanc Classem spectat *hæresis Montani*, quâ deceptus etiam fuerat *Cyprianus* de rebaptizandis ab hæreticis baptizatis; quam refutavit *August. tract. 11. in ioh.*

VI. Circa Adjuncta, Exorcismum in ritu Baptismi nequaquam esse usurpandum, vel tolerandum, *Pelagiani* contendebant, apud *August. lib. 6. contra Julian. Pelag. cap. 2. & lib. 2. de nuptiis, & concupisc. cap. 18. 29.*

Alterum agmen ducunt errores *Scholasticorum* varii.

1. Circa Formam Baptismi, quos prelixè recenset *Dn. Hutterus* p. m. *Loc. de Bapt. f. 638.* seq. ubi eos ad decem classes reducit.

2. Circa Effectum Baptismi docebant: Infantibus baptizatis, solummodò habitus virtutum Theologicarum v. g. Fidei. Caritatis, & Spei infundi; non verò actus illarum: *Lombard. lib. 5. dist. 4. Thom. part. 3. Quest. 69. art. 6.*

V. De Hæresibus renovatis.

I. Pomificiorum variè errantium & Circa
Desia

Definitionem Baptismi delinquunt tùm Schola-
fici antiquiores; tùm Gregor. d. Valen. qui cum
Thomâ parte 3. Quest. 66. art. 1. sic definit Ba-
ptismum, quod sit ablutio corporis exterior facta
sub præscriptâ formâ verborum. Tom. 4. Com-
ment in Thom. disp. 4. Quest. 1. punct. 1. Eam verò
pro mutilâ agnoscit Bellarm; lib. 1. de Bapt. cap. 1.
& præfert ei quæ in Catechismo Romano extat,
quod Baptismus sit Sacramentum regenerationis
per aquam in verbo vite. Quæ tamen naturam
definiti non exhaurit.

2. Circa Definitionem Nominis prævaricatur
Bellarm. lib. 2. de Bapt. cap. 1. Baptismum per
solam immersionem explicans: Contra Mar. 7. v.
8. 1. Cor. 10. v. 2. Hebr. 2. v. 3. &c.

3. Circa 1. Subjectum, quale Pontificii fin-
gunt esse 1. *Campanas*, quibus etiam certa no-
mina imponunt. 2. Plurimi loco aquæ sumi
suadent *lixivium*, *brodium*, Greg. de Valen. Tom.
4. disp. 4. Quest. 1. 3. Communiter non nisi exor-
cisatâ aquâ baptizandum esse, docent.

4. Circa causam Ministerialem à Pagano
Baptismi administrationem in casu necessi-
tatis efficacem concedendo Bellarm. lib. 2.
de Baptism. cap. 7. contra Gregor. Epist. 2. ad Boni-
fac. & Gratian. de consecrat. dist. 4. cap. 52.

5. Circa Formam, ad essentiam Baptismi
necessario requiri Benedictionem fontis; *salem*,
salivam, *signum crucis*, *exsufflationem*, Exorcis-
mum.

num. Vide *Becan. Manual. lib. 2. cap. 2. pagina*
374.

6. Circa Efficaciam Baptismi, 1. peccatum originale prorsus per Baptismaum deleri & aboleri *Bellarmin. lib. 2. cap. 12. 13.* 2. Animæ characterem imprimi. *Concil. Trident. Sess. 7. can. 9. Gregor. de Valent. Tom. 4. disp. 3. Quest. 4. punct. 3.* 3. Infantes alienâ fide credere (& salvari) *Becan. Manual. lib. 2. cap. 2. de fide infanum, §. 15. pag. 491.* 4. Infantibus verò habitum duntaxat fidei, & aliarum virtutum infundi. *Bellarmin. lib. 2. cap. 11. Becan. d. l. pag. 490.* 5. Baptismaum esse efficacem ex opere operato. *Concil. Trident. Sess. 7. can. 8.* 6. Baptismaum esse minoris efficacie, quàm confirmationem, unctionem, &c. 7. Martyrium, & penitentiam ejusdem efficacie esse cum Baptisma, *Bell. lib. 2. de Bapt. cap. 11.*

7. Circa Axiom: de Unitate Baptismi: plures quippe fingunt specie & numero, 1. *Iohannis Baptista;* cujus Baptismaum diversum fuisse specie fingunt. *Bellarmin. lib. 2. de Bapt. cap. 20. 21.* 2. ex decret. *Concil. Trident. de Baptismo Iohannis: can. 1.* cum tamen essentialibus requisitis cum Baptisma Christi conveniat.

2. Addendo novam aliam speciem Baptismi, v. gr. 1. aquam lustralem; 2. Baptismaum cucullarem; quem ratione valoris æquiparant verò Baptisma.

II. *Calvinianorum exorbitantium.*

1. Circa

1. Circa causam Administrationis Baptismi; nullatenus 1. vel in necessitatis casu extremo ad Baptismi administrationem admitti posse vel debere, laicum vel feminam, ita Calviniani in communi.

2. Circa Materialem, loco aquæ substitui posse omnis generis liquorem, v. gr. lac, cerevisiam, lixivium statuunt. 2. pro re cælesti substituant promissionem remissionis peccatorum. Dan. Tossan. de Bapt. contra artic. vifit. Misnic. th. 2. Heideleb. Catech. Quest. 69.

3. Circa Efficaciam, quâ Baptismum spoliant; ac in significativam transmutant. Hinc negant Baptismum esse ad salutem necessarium, autve fidem operari in infantibus: quos sanctes ab utero asserunt.

4. Circa Axiom. de Unitate Baptismi, duplicem comminiscuntur Baptismum 1. Externum aquæ; per quem sordes corporis: 2. Internum Spiritus S. per quem peccata abluuntur.

Qui omnes & id genus alii errores refutati reperiuntur in Exegesi. Dn. Mentzer. Aug. Conf. artic. 9. membr. 6. pag. 420. seq.

V. Circa Ritum Baptismi; Exorcismum ex Ecclesiâ ceu rem impiam, & Magicam proscribendo, cum Pelagianis.

Dispicimus insuper sententiam Calvinianæ Bergii & periculum faciamus, num omnia ex amussim congruant cum verbo DEI, quæ ille

ille in sua *Wiedertypoff* der heylsamen
Lehr proponit? Arti. 13. Concionatur Bergius
de Sacramento Baptismi, institutis aliquot
Quæstionibus. I. *Wie nötig die Tauffe sey?*
Ubi respondet: Baptismum esse necessarium
omnino, ob mandatum DEI; adeo ut nemo
citra salutis dispendium, eundem vel conte-
mnere; vel negligere debeat, possitve. Plura in
hanc sententiam vide *disputat. de re Sacramentar.*
Thes. 69. 70. 71.

Hæc satis orthodoxè prolata videntur
primâ fronte: si verò ulterius quæras: num
Baptismus non modò necessitate mandati; sed etiam
quatenus est medium salutis ac regenerationis ordi-
narium sit necessarius? Hæc Bergius post carella
latitat: pro eo verò Patriarchæ respondent
negando, Nam *Calvinus* Baptismum esse de ne-
cessitate salutis vocat *dogma exitiosum lib. 4. In-
stit. c. 15. s. 20.* Sadeel quoque ingenuè fatetur,
non esse suam & sociorum sententiam; si quis dicat:
Baptismum esse ad salutem necessarium, in respons.
ad fidei profess. *Burdegal. artic. 11. pag. m. 88. edit
Genev. in 8vo A. 1596.* ubi etiam expressè distin-
guit inter necessitatem mandati, & salutis; illam
admittit; hanc negat. Idem facere Bergium,
quis dubitet? an autem juxta *Hypotyposin* fa-
norum verborum? N. ex *Joh: c. 3. v. 5.*

II. Was die Tauffe sey? Respondet *Ber-
gius*; Baptismum non esse nudum signum; sed
efficax, publici pacti, adeoque signum fœderis

inter Deum & nos initi: ubi nota. Definiri
Baptismum per *signum*: id quod si de fine &
usu signi Sacramenti accipiat; non repre-
henderimus: sin verò *signum* de *essentia* Ba-
ptismi esse statuat, uti quidem non aliter men-
tem suam explicat *disput. allegat. Thes. 48. 49. 50.*
51. ex Calvini instit. l. 4. c. 15. s. 1. minùs legiti-
mam ejusmodi definitionem vel descriptio-
nem pronunciamus ex *Tit. 3. v. 5. Ephes. 5. v. 26.*
27. vld. definitio à nobis assignata.

III. Wer zur Tauffe gehöre? Re-
spondet Bergius: subjectum baptizandum esse
omnes ac solos credentes, eorumq; liberos.
Contra *Matth. 28. v. 19. Act. 2. v. 39.* (Ad quos e-
nim pertinet promissio; ad eosdem promis-
sionis obsequatio per Baptismum) plura circa
mater: Baptismi membr. 3. vid. confer *Eph. 2. v.*
12. 13. c. 4. v. 17.

**IV. Von der krafft vnd wirkung
der Tauffe:** Ubi notandi errores:

I. à Bergio statui, quod *soli fideles eorumq;
liberi per baptismum regenerentur*: ideo quod
ad hos solos spectet Baptismus. *Resp.* per di-
stinct: inter adultos & infantes: illos jam in fi-
de informatos, adeoque credentes debere ba-
ptizari; atque tunc Baptismus ipsis evadit in
Sacramentum confirmationis exemplo *Corne-
lii Act. 10.* *Hypocritas* verò minime per Baptis-
mum regenerari fatemur. Infantes quod at-
tinet, vicissim non indiscriminatim regene-
ratio

rationis effectum eos sortiri aimus, sed ob-
servatâ limitatione suprâ Membr. 3. thes. 13. &
14. Questio verò principalis est: Num omnes
infantes quotquot in Ecclesia gremio nascuntur &
baptizantur; simul etiam regenerentur, adeoque
fœderi divino inserantur? Heic in negativam,
concedit Bergius, disput: alleg: th. 91. (ubi di-
stinguit inter iudicium caritatis & fidei) 93. 94
Infantes namque reprobi, aut etiam reprob-
orum parentum minimè regenerantur; siqui-
dem fœdere divino excluduntur, ex ipsius
hypothesi; neque fide salvificâ donantur un-
quam. Contra Act. 2. v. 39. Gal. 3. v. 27, 28, 29.
1. Cor. 12. v. 13. Joh. 3. v. 5. Col. 3. v. 11. 1. Pet. 3. v.
21. Idipsum evincit etiam collatio Baptismi
cum circumcissione Gen: 17. per quam infan-
tes regenerabantur, & fœderi divino infere-
bantur.

II. In regenerationis actu infantibus,
non veram; sed æquivocam fidem conferri in di-
sput. th. 87. his verbis: Vnde plane æquivocè; vel
si maxis analogicè Fidem infantibus tribui manifestū
est. præsertim actualem: Que non magis in eos vi-
detur competere, quàm peccatum actuale, &c. Nos
exinde colligimus: nullum infantem salvari,
cum moritur: ratio, quia nullus infans verè;
sed æquivocè credit. E. etiam æquivocè sal-
vatur; qualis namque fides, talis salus: Ne-
mo enim servatur, nisi interveniente fide, fa-
tente Beze Vol. 1. fol. 17.

III. *Regenerationem illam non realiter, & proprie per baptismum conferri, sed jam ante collatam per eum significari. Probatum 1. ex verbis expressis Bergii d.l. 5: Nicht zwar/ als ob dem ewsserlichen Tauffwasser für sich/ 2c. solche geheime Krafft gegeben würde: sondern weil ihnen solches alles in und durch die Tauffe kräftiglich von Gott bezeuget wird. 2. ex explicatione ipsius Bergii disput. thes. 88. ubi statuit infantium adoptionem in foedus, & regenerationem non incipere in ipso Baptismi ritu, sed eum antevertere, idq; ex aeterno & absoluto Electionis decreto, thes. 104. 3. ab ἁπολύσει Pelargi contra Dn. Balduin. thes. 104. sic scribentis: Neque verò foedus illud à Baptismo incipit; antiquius est, & cum Patre credentium, omnibusque posteris longè prius sancitum: neque necesse est arguari, qualem Infantes in Baptismo sanctitatem consequantur; cum ille novam (NB.) non conferat, sed à Christo paratam, & fide apprehensam obsignet. 4. à Confessione Calvini lib. 4. instit. c. 15. sect. 2. negantis: salutis causam in hoc Sacramento percipi: Beze in colloq. Mompelg. p. 433. ubi manifestam idolatriam pronunciat, quæ remittendorum peccatorum & renovandi cordis hominum vis ad aquam, quantum vis Sacramentaliter transferatur. 5. à negatione regenerationis per Baptismum, ex sement. Zvinglii, part. 2. oper. ad*

Carolo

Carol. V. art. 7. p. 541. Pſcatoris contra Taufrer.
p. m. 81. ita ſcribentis: Ego certè ſtatuo, neminem
prorſus, ſivè infans, ſivè adultus ſit, per Baptiſmum
regenerari. Quorſum E. adhibetur Baptiſmus?
Heic reſpondent unanimiter candidiores Cala-
viniani: ut nimirum ſit regenerationis ſignum:
contra Ioh. 3. v. 5. Tit. 3. v. 5. Eph. 5. v. 26. 27.

IV. Baptiſmum eſſe duplicem. Vnum Ex-
ternum aquæ; Alterum Internum Virtutis Spiri-
tus S. & ſanguinis Chriſti; illo corpus; hoc a-
nimam ablui, mundari, ac purificari. Id nam-
que i. ſibi volunt verba illa §. 4. d. l. daß alle
Gläubigen / vnd der Gläubigen Kinder
an ihrer Seelen / durch krafft des
Geiſtes vnd Bluts Chriſti widerges-
boren / vnd von Sünden gewaſchen wer-
den; ſo gewiß als ſie euſſerlich am Wei-
be mit Waſſer getauſt ſind; 2c. 2.
Idem probatur à Baptiſmo Hypocritarum, eo-
rumq; liberorum; at & reproborum: negant
enim hocce intrinſeco h. e. cum effectu regene-
rationis conjuncto; ſed tantum externo Ba-
ptiſmo baptizari, citra regenerationem: Berg.
diſput: theſ. 94. 3. Inſuper ex expreſſis alio-
rum Calvinianorum verbis, quibus duplicem
ſtatuunt Baptiſmum: Calvin. ſuper 1. Cor. 12. &
lib. 4. Inſtit. c. 15. ſ. 8. Beza in colloq. Mompelgard.
pag. 475. Catechiſ: Heidelb. pag. 41. Treſcat.

lib. 2. p. 194. 195. Harm: Confess. cap. 20. p. m. 90.
Confess: Bohem: cap. 12. p. 92. Confess: Gallic:
art. 38. At inquis Calvinianos agnoscere *Vnitatem*
Baptismi? Resp: fateor: sed addo 1. rati-
one *iterationis* contra *Anabaptistas*: 2. rati-
one *multiplicate* consecrationis contra *Pomifis-*
os: non verò ratione *essentie*, & efficaciq̃ eju-
dem numero, vel *specie*: vid: Harm. Confess. p. 89.
90. Frustra ergo *Berghius* heic effugia, & diver-
ticula quærit §. 5. in *Wiedersyposi* suâ errores
illos modò commemoratos, & in artic. 12. *Pru-*
tenico rejectos, non modò excusando; verum
etiam procul à suâ sententia removendo. Ni-
mirum: 1. *Baptismum non esse medium ad salutem*
Efficax; sed esse nudum *signum* & *figuram*. 2. *Bap-*
tismum non esse necessarium ad salutem. 3. *Crea-*
denes non posse esse certos ex Baptismo percepto,
num ipsi eorumq; liberi sim in fœdere (At hic error
est *vestratium Theologorum Berghii*? Si enim
Baptismum multa millia infantum accipiunt,
qui tamen nunquam regenerantur; sed in æ-
ternum pereunt; quis jam eos ex percepto
Baptismo poterit reddere certos; num sint in
fœdere, an secus? Quin tuus *Piscator* disertè
negat ex *Baptismo* percepto per se quenquam
firmum solatium haurire: contra *Taufserum*
p. m.) 4. *Baptismum non esse efficacem*. Nil hor-
um esse *Calvinianis* afflictum, præcedentia
satis evincunt. *Berghii* potiùs purum putum
figmentum est, quando §. 6. d. 1. nostratibus tri-
buie

buit opinionem de opere operato quâ regenera-
tionem in Baptismo, ob nudam ceremoniam,
& recitationem verborum Baptismi; à qua
tamen opinione nos longè esse alienos adeò
benè novit, ac proprios digitos. Remisso au-
tem hoc errore ad Pontificios, confitemur:
Baptismum juxta institutionem Christi admi-
nistratum esse lavacrum regenerationis, & re-
novationis: adeoque fidem in ipso actu Ba-
ptismi, infantibus (in Ecclesia natis) conferri:
non verò ante eum eosdem *immediatè* (modo
ordinario) donari: sic enim, omnes essent
sancti adeoque regeneriti ab utero, quod ta-
men non admittit Berg. disput. thes. 81. (ut ut
simulatè uti patet ex *Hypotypos.*) Neq; juxta
hypotyposin sanorum verborum loquitur,
statuendo: *infantes fide parentum regenerari*:
Commentum hoc ceu *Papisticum* explodimus:
infantes verò uti non alienà; sed propria fide
vivere, justificari ac salvari; ita regenerari in-
dubitato pronunciamus. *Hab. 2. v. 4. Rom. 1. v. 17*
Gal. 3. v. 11. Hebr. 10. v. 38. Et semper in conspe-
ctu habenda est Salvatoris sententia *Marc. 16.*
v. 16. ex quâ colligimus: uti Baptismum in
proprio non alieno corpore oportere suscipi;
ita fidem propriam non alienam requiri ab
iis, quicumque regenerationis ac salutis eva-
dunt particeps. Gravi insuper accusatione
nostras onerat Ecclesias, ac si fidem, quam in-
fantibus tribuunt, non considerent, ut ma-

num, seu organum, quo gratiam in Baptismo oblatam apprehendat. *diff. thes. 97.* Contrarium verò doceri in nostris Ecclesiis ignotum esse non debuit Bergio, si candoris esset studiosus; Neque enim *aliam* infantibus; *aliam* verò adultis tribuunt; sed eandem *specie*; juxta illud *Eph. 4. v. 5. una fides*: perpetuò ut manum mendicam considerant ob fiduciam, Christum cum suo merito & Gratia apprehendentem, sibiq; applicantem: Sicque docendo propius accedunt ad Normam verbi divini, quam Bergius cum complicibus: fidem infantibus *equivocam* h. e. fidem pictam & fictam adeoque non fidem tribuendo: Quo pacto nec fiduciam, nec manus officium sustinere poterit; neque alicujus organi, quo Gratia in Baptismo oblata apprehendatur. Breviter: non erit fides, nedum salvifica; sed fidei monstrum, aut cadaver, vel figmentum. Quæ adduntur ibidem de fide ut conditione prærequisitâ, ad salutarem Baptismi efficaciam percipiendam; quo sensu à nostratibus negetur, sed ut de effectu consequente ipsius ritus: explicatione opus habent. Negamus fidem ut conditionem prærequisitam hoc sensu, ut ante Baptismum colatum in infante requiratur: ajmus verò; fidem requiri non tam ut *conditionem*, quam potius ut *instrumentum*; quo Gratia in Baptismo oblata baptizatis applicetur. Nec eo pacto deponit fides naturam, aut indolem Effectus
Baptis-

Baptismi: Manet namque fructus seu effectus
Baptismi fides in actu regenerationis infanti
collata; quo autem momento confertur, eo
ipso subit officium manus, & organi, quo sibi
Gratiam in Baptismo collatam applicet, & sic
demum conditio praequisita ratione fructus
salutaris percipiendi (ut ut *ακυρολόγως* aut
παχλώς) vocitari poterit: adeoque non so-
lùm ut *Habitus*; verùm etiam ut *actus*, in actu
regenerationis consideratur: vid. hac de re di-
sputat: IX.

Quæritur Colophonis loco: *utrum erro-
res hæcenus commemorati non impingant in Fidei
fundamentum?* Negat quidem Bergius disputat.
thel. 95. 96, 97. usque ad 101. Nos affirmamus:
Nam Baptismi 1. necessitas ad salutem. 2. e-
jusdem partes essentielles. 3. Efficacia. 4. U-
nitas; sunt de fidei fundamento, nemine con-
tradiciente, neq; quidem audiente, ob clarissi-
ma Scripturæ S. dicta. Atqui errores Calvi-
nianorum impingunt in illa omnia; ceu hæ-
cenus evidum. E. impingunt in ipsum fidei
fundamentum.

III. *Anabaptistarum*, partim communitèr
cum Calvinianis facientium, partim de pro-
prio errantium 1. circa causam *Ministerialem*,
promiscuè baptizandi actum permittendo.
2. Circa *Materialem*, negando cœlestem par-
tem in Baptismo. 3. Circa *Subiectum*, Pædo-
baptismum damnando. 4. Circa *Efficaciam*,

hanc Baptismo derogando. 5. Circa Formam Exorcismum execrando.

IV. Photinianorum circa hunc articulum, partim cum Calvinianis; partim cum Anabaptistis delirantium vide Dn. Memzer, in Exegef. d. l. Membro 7. pag. 430. seq.

V. Schismaticorum quorundam, qui verum Baptisma non tantum à Pagano; verum etiam à Psittaco; immo ab ipso Cacodæmone insuper, vel Diabolo, administrari posse, magno cum Ecclesie scandalo, morosè satis, atque impiè defensum eunt, citra unicum fundamentum solidum; Quæ enim probationis loco afferuntur; partim à *cor diuon* sunt; partim obtorto collo ex testimoniis Lutheri, & aliorum Theologorum huc attracta: quibus etiam abundè satisfactum aliàs; ut ut pertinacia semper habeat, quod obloquatur, eoq; contra nitatur; ad quam verò magis magisq; obtundendam non tam nostris rationibus; quam iudicio quorundam celeberrimorum Theologorum in subsidium vocato utemur.

Judicium Dn. Meisneri sic habet. *Quæritur de Baptismo Pagani, in casu necessitatis administrato, num ille ratus sit, et efficax?* Hoc ego problema magis otiosum esse iudico, quam fructuosum. Quæritur enim de casu qui nunquam contingit, fortassis etiam nunquam continget: cur igitur de isto non ente multum disputabimus? Præsuppono autem, quod non agatur

agatur de Pagano *hypocrita*, qui paganismum
dissimulat, & Christianismum profitetur, at-
que ad ministerium captiosè pervenit (talem
enim Baptismum esse ratum, nostri vix dubi-
tabunt) sed de Pagano quæritur *manifesto*, &
Paganismum apertè proficiente, à quo in casu
necessitatis Baptismi administratio postule-
tur. Non autem video, qui talis casus obve-
nire possit. *aut* enim mater vel puerpera sola
est cum Pagano; *vel* unà adsunt Christiani, si
hoc; nec puerpera petet; nec Christiani ad-
mittent paganum ad baptizandum. Sin *illud*,
tum *vel* mater erit *firma*, ut rogare possit pa-
ganum quò baptizet; *vel* erit prorsus *infirmà*,
& paganum hoc nomine non rogabit, si *prius*,
poterit ipsa baptizare, & petere tantum hoc,
ut Paganus aquam afferat, & porrigat. Si *poste-
rius*, procul dubio paganus quippe non roga-
tus non baptizabit: *vel* si fecerit, tum lusus
ipsi erit & jocus. Quia igitur casus iste dun-
taxat est confictus, nolo de illo multis disse-
rere.

Judicium verò Dn. Hunnii tale est: An Tur-
ca, quatenus Turca, in Christianismo constitutus
possit verum Baptismum administrare? Imo, an
Diabolus, an Psittacus possit? Respon. I. Quæ-
stio ociosa est, nihil ad edificationem faciens, at
perniciosa, multum conventioni serviens, non i-
gitur movenda, nec digna, cui motæ respon-
deatur, cui enim bono? 2. petenda foret
quæ-

quaestionis decisio ex sacris literis, sed ubi in illis ea tacta legitur? 3. Sacramenta sunt bona Ecclesiae, illi concessit ea Deus, & soli administranda commisit; quare Baptismus non est, qui forsan à Iudeis, aut aliis Christiani nominis hostibus, ad illudendum nostris sacris instituitur: causam existimo hanc esse, quia Ecclesia noluit per istos homines Baptismi sacramentum taliter peragi: neque Baptismus est, quem pueri invicem ludendo conferunt, quod de Div. Athanasio, ad huc puero, legitur; ideo, quia Ecclesia (cujus unius bonum est Baptismus) noluit conferri Baptismus cuicumque pueros, horumque lus: ita, si in actu forsan Comico, (quod tamen ad mittendum non est) unus baptizaret alterum, haud puto, quemquam verum Baptismi Sacramentum actu isto ludicro administratum esse. crediturum: quare vero? Quia Ecclesia hoc suum bonum per Comicas personas, & in hoc actu conferre noluit, sed nec velle potuit. Idem de Turca, Psittaco, Diabolo, dicendum puto: nam inteligo, Turcam professione talem (alias, si Christianismum profiteretur, & vel in ordinario Ministerio constitutus, vel necessitate adductus, baptizaret, retentâ interim occultè religione Turcicâ, non posset rejici Baptismus, qui non à Turca, quatenus Turcâ, sed à Christiano hypocrisiam esset collatus, & quem Ecclesia per eum conferri voluisset) per quem si Christiani

Aiani paterentur conferri Baptismum, nescio, an magis impium, quid committere possent, ut omnino existimem, casum illum inter Christianos dabilem non esse, ideo in negantem concedens dico: Ecclesiam nisi velit Sanctum projicere canibus, & seipsam suâ auctoritate, ac titulo exuere, non posse per Turcam, per Phittacum, per Diabolum administrare Baptismum. Idèd, quicquid illi facerent, id id fieret, aut invitâ, aut consentiente Ecclesiâ: Si invitâ, non possunt baptizare, quia Baptismus non est, nisi quem Ecclesiâ confert, per ipsos autem non vult conferre: Si consentiente, proficidò, sacrilegio isto cessat esse Ecclesiâ; potestas tẽm Baptismi prorsus amittit, nulli ergo eandẽ conferre potest. 3. Denique, cum nullâ evidente probatione constet, talem Baptismum fore legitimũ, in negantem facilius est descendere, & multò tutius, cum aliàs taliter baptizato per omnem vitam de Baptismi accepti veritate dubitandum foret, quæ dubitatio Baptismum, etsi in se legitimum, virtute sua spoliatura esset.

De eadem, & simili controversiâ consulte judicium Dn. Tarnovii tract. de Minister. lib. 2. cap. 25. Quæst. 3. p. 971. ubi negat Baptismum ab Hereticis in substantialia Baptismi impingentibus, v. g. Atrivinitariis, Arianis, Photinianis, Macedonianis, Manichæis, Valentimianis, &c. Trinitatem blasphemantibus, in cujus nomine dan-

dandus est Baptismus (præsertim si error illo-
rum palam notus fuerit, & publicè grassetur,
totamque Ecclesiam occupet) ullâ parte verum,
& legitimum à talis Ecclesie ministro administratum sperandum esse. Qualis enim est fides Ecclesie de hujus articuli substantialibus; talis quoque est Baptismus: ex cap. 28. Matth. v. 19 & Basiliæ Epist. 78 Atque fides illarum Ecclesiarum hæreticarum, de quibus dictum est, non est vera in substantialibus. Ergo nec Baptismus est verus. Alia est ratio Ecclesie orthodoxe, & ministri Hæretici, sed occulti. Hæc enim Baptismus rectè Ecclesie bonum pronunciat, non ministri: Hic igitur, quantumvis infidelis, & hæreticus, dat, quod est orthodoxe matris Ecclesie publicum, & commune bonum, non quod suum est privatum & singulare. Hæc ex Dn. Tarnovio: Quod si igitur Baptismus ab illius generis Hæreticis administratus pro vero, & legitimo minimè agnoscitur: quid jam fiet de Baptismo Pagani, & Diaboli?

Non absimile est judicium Dn. Hutteri, l. e. Loc. de Baptismo cap. 2. f. 649. ubi negat Baptismum ab Hæreticis Trinitatem non credentibus; nec in nomine Trinitatis baptizantibus, administratum pro vero, & legitimo esse habendum; si videlicet Ecclesie illi de hoc errore baptizantis constiterit, & quidem non sine

sine aliquâ hæreseos hujus approbatione. Hi enim, inquit, quia verum Baptismum in nomine Sacrosanctæ Trinitatis collatum non susceperunt; utique baptizandi suat. Qui Baptismus non reiteratio Baptismi dici potest, aut debet: siquidem nullum prius Baptismum tales perceperunt: sed actio illa prior pro inani ludo potius, immò veriùs pro horrendâ Sacramenti hujus profanatione, quàm pro Baptismo haberi debet. In quam sententiam allegat Canonem Concilii Niceni contra Photinianos, Arianos, & Antitrinitarios conscriptum: in quo definitum est; si ab ejusmodi hereticis oppositorum trium personarum Divinitatis negantibus Baptizati, ad Catholicam Ecclesiam confugiant; ut omninò baptizentur in nomine Trinitatis, &c. confer cap. 5. fol. 671.

Uberiùs de Paganorum Baptismi administratione v.g. non baptizati Iudei, aut Turcæ sententiam hunc in modum declarat; contra rescriptum Nicolai Papæ Tom. 3. Concilior. & sement. juris Canonici de consecrat. d. 4. c. quos à Paganis; in negantem simpliciter concedendo, propterea, quod talis Infidelis, neque de Sacrosancto Trinitatis mysterio recte credit; neque Christi meritum agnoscit; neque formam, aut intentionem Ecclesiæ servare potest. Si enim (Judæus aut Turca) hæc crederet, & teneret, eum infidelis non
ama

amplius esset: ac proinde talem Baptismum pro ir-
rito, inefficaci, inò pro mero ludibrio habendum
esse concludimus. Hæc verbis Dn. Hutteri. l. cit.
cap. 5. Quest. 4. fol. 573. seq. Si jam Baptismus ab
homine Pagano administratus pro mero ludia-
brio habetur; quo jam in censu habebitur Ba-
ptismus Diaboli!

Cæterùm quo sensu loca Tom. 6. Lutheri
de ministerio Diaboli occurrentia, sint intel-
ligenda; sufficientè explicat Dn. Tarnov.

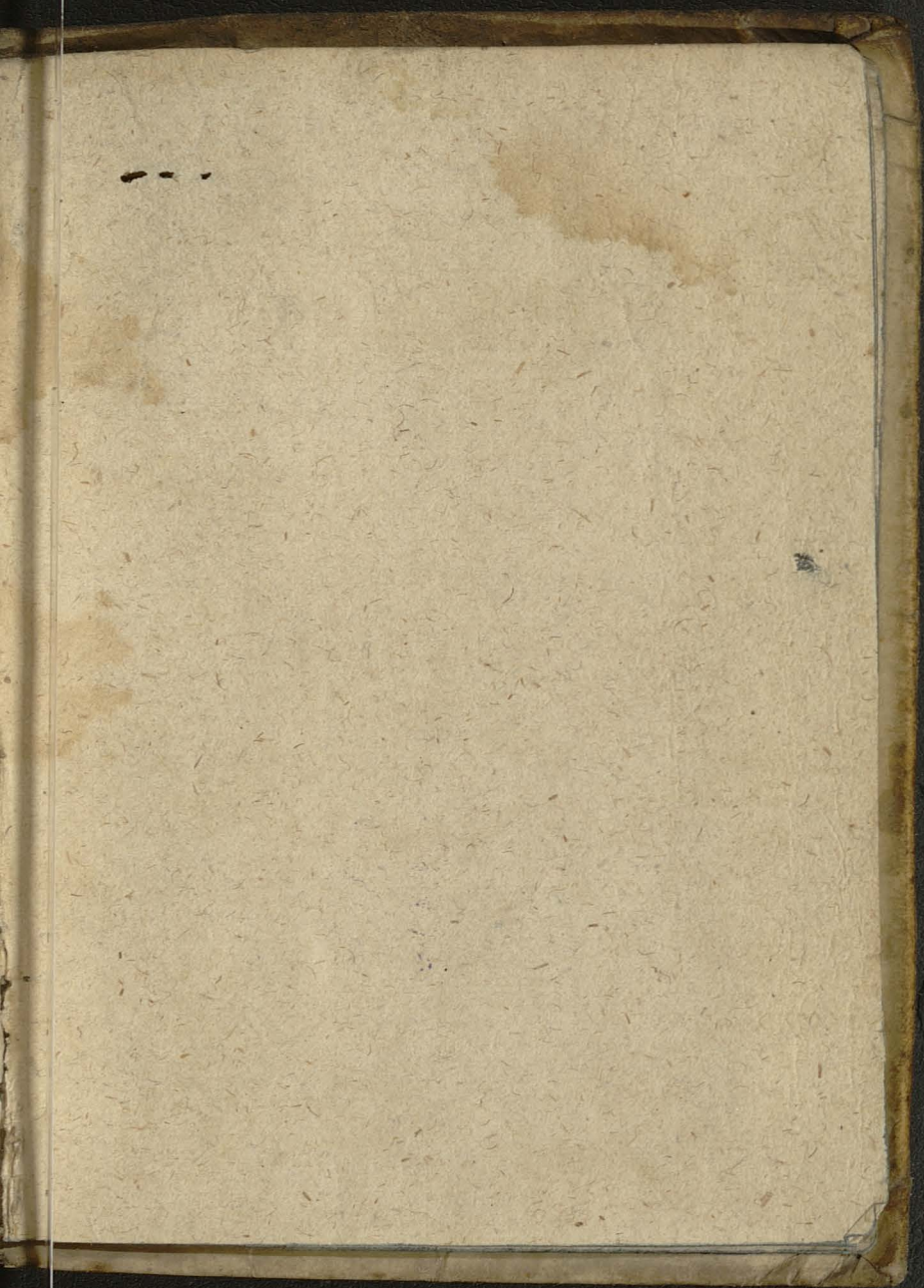
lib. 1. de Minister. Eccles. cap. 5. pag. 162.

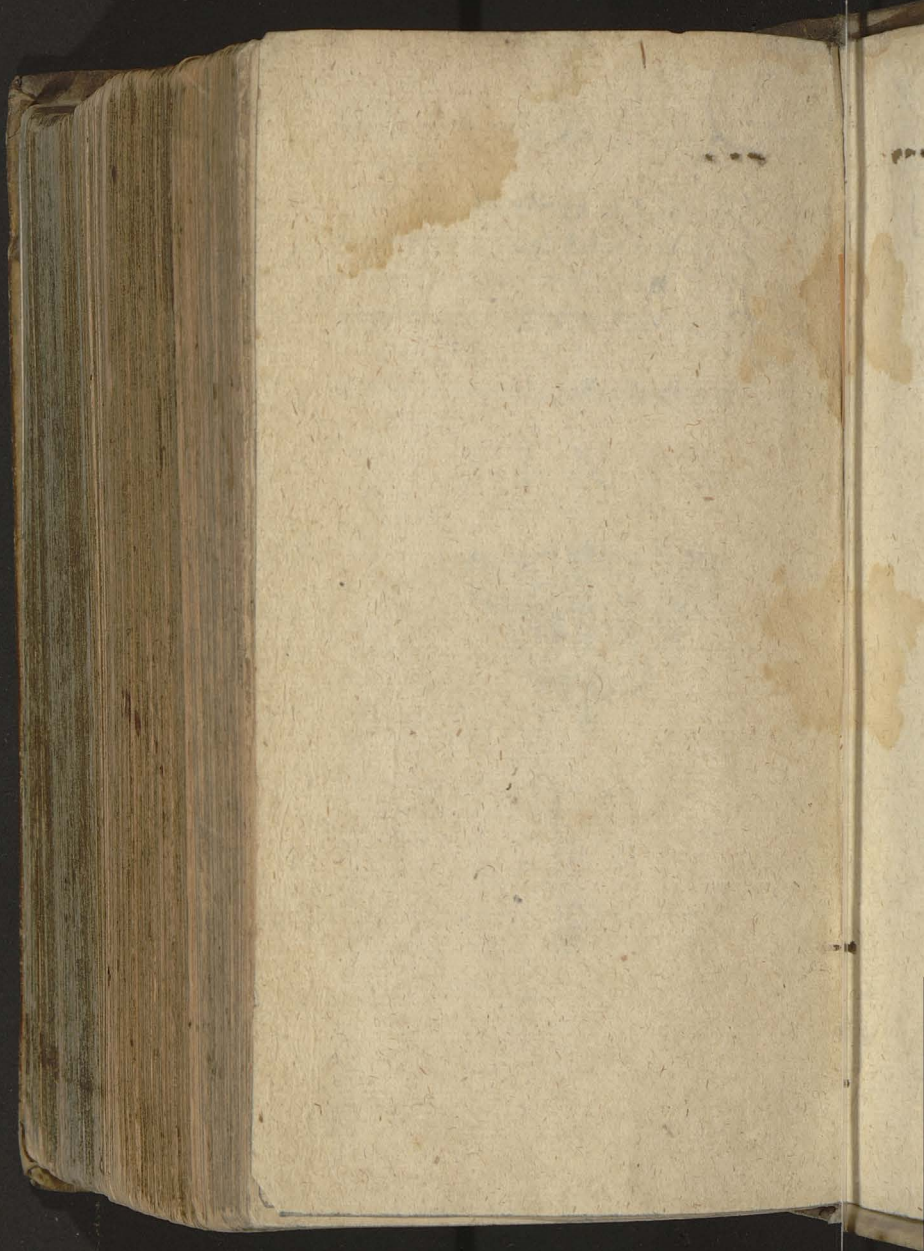
163. 164. & Dn. Hutter. l. c.

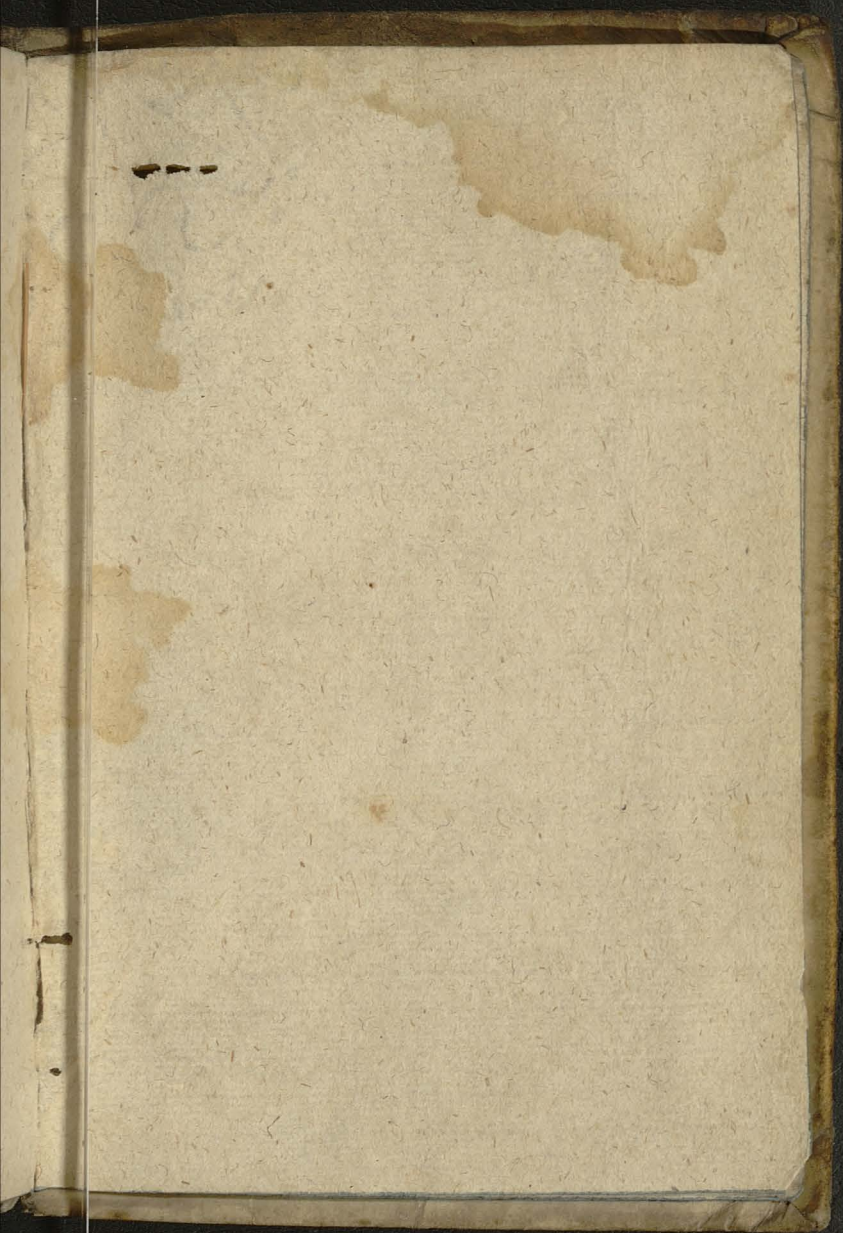
cap. 5. fol. 671.

*DEO regenerationis nostræ auctori
sempiterna Gloria!*

Biblioteka Jagiellońska

Biblioteka Jagiellońska

stdr0012641

